

בש"פ 2773/17 - אולג מזנקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2773/17

כבוד השופט י' דנציגר
אולג מזנקו

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום
9.3.2017 במ"ת 41852-01-17 שניתנה על ידי כבוד
השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: ו' בניסן תשע"ז (2.4.17)

בשם העורר: עו"ס נס בן-נתן

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט נ' אבו טהה) מיום 9.3.2017 בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. לפי כתב האישום שהוגש נגד העורר, הוא נעצר על ידי שוטרים עת נהג ברכבו ובחיפוש ברכב נמצא סם מסוכן

עמוד 1

מסוג קוקאין במשקל 271.20 גרם, כשהסם ארוז ומחולק לשלוש שקיות. בחיפוש שנערך לאחר מכן בביתו נמצאו 0.37 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין וכן משקל אלקטרוני.

העורר הואשם בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא וסיפא (בהתאמה) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. בדיון שהתקיים ביום 30.1.2017 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר.

4. ביום 19.2.2017 התקבל תסקיר של שירות המבחן (להלן – השירות) בעניינו של העורר ממנו עולה, בין היתר, כי לעורר עבר פלילי בגינו ריצה עונש מאסר (לאחר שהורשע בשנת 2010 בעבירות שוד מזויין, נהיגה בזמן פסילה, זיוף סימני זיהוי של רכב, קשירת קשר לפשע, סיוע לשוד מזויין ושיבוש מהלכי משפט).

להערכת השירות הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד העורר הוא בינוני-גבוה. יחד עם זאת, המליץ השירות על אימוץ אחת משתי חלופות המעצר שהציע העורר, בדמות מעצר בית מלא בבית אמו באשדוד, תחת פיקוח אם העורר, בן זוגה ואשתו של העורר.

5. בית המשפט המחוזי בחר שלא לקבל את המלצת שירות המבחן והורה ביום 9.3.2017 על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, זאת – בין היתר – נוכח ההלכה כי נאשם המואשם בעבירות של סחר בסמים ישהה במעצר מאחורי סורג ובריה על מנת להגן על שלום הציבור. בית המשפט עמד על כך שהעורר מתקשה להציב גבולות לעצמו, והעובדה שהפך לאיש משפחה (ואב לתינוק בן מספר חודשים) לא גרמה לו לשנות את אורחות חייו.

6. לטענת העורר שגה בית המשפט בקובעו כי לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות המצדיקות שחרורו לחלופת מעצר. הוא מדגיש כי מאז הרשעתו היחידה בשנת 2010 הוא חי חיים נורמטיביים ולא הסתבך אף לא פעם אחת בפלילים. לטענתו הוא אינו "נטוע בעולם הסמים" ומדובר במעידה חד פעמית. יתר על כן, נטען כי חלופת המעצר שעליה המליץ השירות כבר הוכיחה את עצמה – עת שהה בפיקוח אמו לאחר ביצוע העבירות בהן הורשע בעבר. עוד נטען כי אם העורר ובן זוגה עברו להתגורר ביוקנעם, כך שהחלופה אף טובה מזו שאושרה והומלצה על ידי השירות, שכן העבירה המיוחסת לו התרחשה סמוך באופן יחסי לעיר אשדוד.

7. המשיבה טוענת כי בית המשפט המחוזי לא שגה עת הורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים נגדו. נטען כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן – שמקרה זה אינו נמנה עליהם – ישוחרר לחלופה מי שהואשם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית.

עוד נטען כי "החלופה העדכנית" – בית האם ובן זוגה ביוקנעם – לא נבחנה כלל על ידי שירות המבחן.

בנוסף נטען כי לעורר עבר מכביד ואין לקבל טענתו כי לא ביצע עבירות במשך פרק זמן בן שבע שנים, שכן הוא שוחרר ממאסרו רק לפני כשלוש שנים. כמו כן נטען כי התיק העיקרי לא אמור להימשך פרק זמן ארוך יתר על המידה.

8. דין הערר להידחות.

הלכה פסוקה היא כי בעבירות של סחר בסמים יש לעצור את הנאשם עד תום ההליכים, נגדו זאת נוכח מסוכנותו הטבועה והחשש לשלום הציבור [השוו: בש"פ 8087/09 מדינת ישראל נ' מידברג (20.10.2009); בש"פ 7283/16 אלמגור נ' מדינת ישראל (27.9.2016); בש"פ 2878/17 מדינת ישראל נ' אליאס (30.3.2017)].

אמנם קיימים גם חריגים לכלל זה, ובפרט שעה שמדובר בנאשמים צעירים ללא עבר פלילי, ושעה שמעורבותו של הנאשם בעבירה הייתה מצומצמת [ראו, למשל: בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015)].

במקרה שלפנינו מדובר בנאשם בן כ-32 שלו עבר פלילי. אכן בתסקיר המעצר בעניינו של העורר המליץ השירות על שחרורו לחלופת מעצר. ואולם, תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי שנועד לסייע לבית המשפט ואין באמור בו כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט [השוו: בש"פ 8097/14 פלוני נ' מדינת ישראל (9.12.2014); בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל (12.5.2015)].

נוכח כל האמור לעיל, איני סבור כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים בהם יש מקום שלא לעצור את העורר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו. משכך, לא מצאתי לנכון להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ו' בניסן התשע"ז (2.4.2017).

ש ו פ ט